

se til bl.a. xenotransplantation finder sted internationalt i store forskergrupper. Dem både kan og vil vi i fremtiden samarbejde med, når klinisk xenotransplantation er en realitet. Danske læger bliver dermed i stand til at foretage xenotransplantation meget kort efter, at disse er introduceret, men vi har erkendt, at vi ikke bliver de første, og – slutter han – der er således tid til at introducere en relevant lovgivning. Altså efterlyser denne forsker også relevant lovgivning.

Der er en anden afdelingslæge i Sundhedsstyrelsen, Peter Saugmann-Jensen, som siger, at princippet i den vejledning, vi udsendte sidste år, er, at man kun kan indføre en metode uden om komitésystemet, hvis den fagligt er dokumenteret bedre end det eksisterende.

Og han siger, at i nødsituationer følger det af dansk lov, at læge og patient har vidtgående adgang til at arrangere noget mellem sig og udføre det, de beslutter. Der er altså absolut ingen blokering i dansk lovgivning for, at der under særlige omstændigheder kan udføres et enkelt tilfælde af xenotransplantation i Danmark, som det er nu, fordi vi ingen lovgivning har. Lovgivningen gør det i teorien muligt i visse tilfælde også uden om komitésystemets kontrol og godkendelse.

Man kunne spørge, siger professor Ølgaard så, om der ikke i dansk lovgivning står noget om, at det må man ikke, hvis der var en risiko for, at man kunne overføre sygdomme. Nej, det er der ikke, slutter professor Ølgaard. Så også han efterspørger lovgivning på området.

Derfor står Kristeligt Folkeparti fast på, at der er brug for lovgivning på området, og derfor står vi fast på vores forslag til vedtagelse, hvor vi opfordrer regeringen til lovgivningsmæssigt at sikre, at forsøg eller behandling med xenotransplantation fra dyr til mennesker ikke finder sted, før der foreligger en folketingsbeslutning herom.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Kort til fru Margrete Auken kan jeg sige, at vi ikke i dag har tilstrækkelige regler til at sikre langsigtet kontrol af modtagere af dyreorganer for at spore smittekim stammende fra donordyret, så derfor vil udgangspunktet være, at skal vi sætte de her behandlinger i gang, skal vi i Folketinget.

Lad det nu stå åbent til den endelige udredning, men udgangspunktet vil være, at vi skal i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 46 af Niels Bloch Jespersen (S), Tove Fergo (V), Henriette Kjær (KF), Margrete Auken (SF), Susanne Clemensen (CD) og Elisabeth Arnold (RV) (se foran) vedtoges med 89 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, FRI og Mogens Andreasen (UP)); 12 (DF, EL, KRF og Frank Dahlgaard (UP)) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 47 af Tove Videbæk (KRF) og Birthe Skaarup (DF).

Forslag til vedtagelse nr. V 48 af Søren Kolstrup (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning m.m.

Af Gitte Lillelund Bech (V) og Knud Erik Kirkegaard (KF) m.fl.
(Fremsat 12/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Ikke for at fratage nogen lysten til at lytte, men bare for at det ikke skal være nogen overraskelse: Regeringen kan ikke tilslutte sig forslaget om at ophæve kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning.

Når vi har den holdning, er det ikke kun, fordi vi er vedholdende, og fordi vi har haft den holdning de andre efterhånden mange gange, vi har diskuteret det her forslag i Tinget, men fordi der faktisk er en række fornuftige grunde til det.